

SLOVENSKI NAROD.

Šteje vsak dan svedar, imit nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 18 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiritopske pešit vrste po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se javijo frankirani. — Rokopisi se ne vračajo. — Uradništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Znamenje časa.

Nasprotniki Mladočehov se nikdar ne naveličajo naglašati, da Mladočehi se niso prav nič približali svojemu smotru, to je obnovenju češkega državnega prava. To posebno naglašajo tisti časopisi, ki so v zvezi s češkim veleposestvom. Od Mladočehov zahtevajo, da naj dosežejo v štirih ali petih letih to, za kar so se sami pogajali brez uspeha več kakor četrt stoletja.

Sicer se pa ne more reči, da so prizadevanja njihova popolnoma brezuspešna. Res, da faktičnih uspehov še nimajo pokazati, a pogladili so pa že precej pot, da se uresniči želje češkega naroda. Bili bi pa gotovo še več dosegli, da jim veleposestniki ne mečejo pri vsaki priliki polen pod noge. Ko so Staročehi še igrali važno vlogo v državnem zboru, so se vedno bolj utapljali v druge konservativne stranke in za češke poslance se nikdo skoro ni več brigal in češko vprašanje je bilo popolnoma na potu, da zaspi. Vse drugače je pa sedaj, o češki delegaciji se govori v vseh parlamentarnih krogih in češko vprašanje je tako rekoč stalno na dnevnem redu. Le berite katerikoli časopis v Avstriji in priznati morate, da se z zadevami nobenega naroda toliko ne peča, kakor s češkimi. Prepričanje, da bode treba narediti spravo s Čehi, je prodrlo že skoro v vseh nemških političnih krogih, samo tega ne vedo še, kako bi se stvari lotili. V „Pester Lloyd“ je dunajski dopisnik, ki ima zveze z vplivnimi levičarskimi in vladnimi krogi, naglašal, da se bode vsekako sprava s Čehi morala napraviti, in sicer z Mladočehi, bodisi že za kakeršno ceno koli. Kdaj so prejšnje čase pač Nemci mislili na spravo s Čehi. Držali so se vedno načela, da se Čehi morajo pritiskati na steno. Tudi pod Taaffejevo vlado ni bilo dosti bolje. Nekateri drobtinice so se Čehom pač dovolile, a načelno so se pa na Dunaju vedno držali mnenja, da se Avstriji mora ohraniti nemški značaj in da se mora centralistično vladati.

Sicer se pa mnenje nemške levice nam ne zdi odločilno v tem vprašanju, temveč bolj mnenje nemških nacionalcev. Levica propada, a nemški nacionalci pa napredujejo. Pri tem pa moramo

omeniti, da se v nemško-narodni stranki vrši neka prememba. V njej se čuti neko teženje, da bi postala za vladanje sposobna. Odrékla se prusofilstvu pač ni, a jela ga je skrivati, ravno tako, kakor to dela zjedinjena levica. Odkriti prusofili, kakor so Schönerer in tovariši, se vedno bolj odpravljajo v stran. Tako postaja ta stranka resna, s katero bomo morali računati. Sedaj še nimajo nemški nacionalci dosti mandatov, a njih število se utegne pomnožiti. Pridobiti utegnejo na dveh straneh, na jedni strani odtrgajo nekaj mandatov konservativcem, na drugi pa liberalcem, delavni so dovolj na obe strani. Pričakovati je celo, da se levica razdvoji ob volitvah. Tisti poslanci, ki so že sedaj bolj nagibali na nemško-narodno stran in zastopajo mesta in kmetijske občine, se spojijo z nemškimi nacionalci. Zastopniki liberalnega veleposestva in trgovinskih zbornic se pa združijo s konservativnim veleposestvom, in tako dobimo stranko čistega velekapitalizma. Posebnega pomena ta stranka, ki se ne bode opirala na narod, ne bode imela, tem večjega pomena bodo pa nemški nacionalci, zaradi tega je pa potrebno, da malo pogledamo nazore te stranke.

Že precej časa se po njenih glasilih priporoča uvedenje federalizma v Avstriji. Vedno očitnejši postaja ta boj proti centralizmu. Ko so se bile sklenile znane punkcije o spravi mej Nemci in Čehi, so jim nasprotovali vsi nemški nacionalci, kajti tedaj so še mislili, da bode nemški Mihelj lahko pokoril Slovane. Misli so, da so vsi Čehi tako mehki, kakor so bili Staročehi. Postopanje Mladočehov jih je pa prepričalo, da imajo Čehi pretrde kosti, da bi jih mogel prebaviti nemški želodec. Jeli so zatorej misliti na neko spravo s Čehi. Posebno je pa naglašati, da mnogi mej njimi ne mislijo več na spravo le s Čehi v kraljevini, temveč že govore o spravi s Čehi v deželah krone češke. Posebno v „Preussische Jahrbücher“ priporoča neki nemški nacionalcec tako spravo. Pri tem piše o zgodovinskem postanku Avstrije blizu tako, kakor bi pisal kak Čeh in naglašja zgodovinska prava Ogerske, Hrvatske in pa dežel češke krone.

Nedavno je bil še smrten greh govoriti v nemško-narodnih krogih o deželah češke krone.

Sedaj pa to postaja nemško-narodni program. Da so se stvari tako zasukale, k temu je pripomogla odločnost sedanjih čeških državno-zborskih zastopnikov. Kako si mislijo to sporazumljenje, tega točno ne povedo.

Stvar je pa važna tudi za nas Slovence. Če se bodo obnovile državne pravice češke krone, se Avstrija popolnoma preosnuje, in Slovenci pridemo v povse drugačni položaj. Že omenjeni pruski list omenja, da bode sporazumljenje mej Čehi in Nemci moralo biti vse drugačno, kakor mej Čehi in Slovenci, kajti nemščina ima vse drugačnejšo važnost v deželah češke krone, kakor slovenščina v nemškem delu Avstrije. Iz tega je pač vidno, da bi Nemci za dežele češke krone radi privolili v popolno narodno enakopravnost, nas Slovence bi pa radi naredili za pleme nižje vrste. Zato pa že danes priporočamo našim poslancem, da naj pazno zasledujejo razvoj stvari, kajti lahko si mislimo, kako bi se nam godilo, ko bi bili odvisni od nemških nacionalcev, ki nam niti gimnazije v Celju niso privoščili. Ker ne upajo več pohrustati Čehov, radi bi pa vsaj nas Slovence. Upamo, da v to tudi ne privolijo pri dotičnih pogajanjih naši bratje Čehi, ki so bili nam vedno zvesti zavezniki, kajti osnova močne nemške skupine dežel na jugu bi vedno slabo uplivala tudi na razmere v deželah češke krone. V njih interesu je torej, da ne puste Nemcem se preveč utrditi v Avstriji. Bati se jim sedaj tako ničesa ni, če so se Nemci že toliko omečili, se bodo gotovo še bolj, in še radi bodo dovolili tudi nam enakopravnost in odrekli se vsem predpravicam v naši državi. Vsekako je pomenljivo znamenje časa, da že najbolj zagriženi Nemci začenjajo priznavati zgodovinske pravice krone češke.

V Ljubljani, 13. septembra.

Volilna reforma. Veselje konservativcev in liberalcev nad Badenijsko vlado je že zginito, predno je prišla na krmilo. Veselili so se, da grof Badeni ne misli na nobeno volilno reformo. Kakšen da je njegov načrt volilne reforme, pač ne vemo, a mnoge poslance že strah pretrese, ko slišijo sploh o volilni reformi govoriti. Tudi smemo biti prepričani, da ni moč sestaviti načrta volilne reforme, ki bi levi-

Listek.

T a f.

(Povest J. E. Golobova.)
(Dalje.)

Jedva dospe do vrat Kranjin, stopi skozi vratica Mihajlo, Nataškin oče.

Aleška skine čepico in ga pozdravi.

„Zdravstvuj, Aleksej,“ reče Mihajlo. „Kam pa?“

„Kobilu napajat,“ odgovori Aleška in postane rdeč.

„Tako. No, kako pa se ti godi sedaj po smrti matere? Slabo? Samemu je slabo.“

Mihajl jame povpraševati o gospodarstvu, koliko je posejal rži, koliko je pridelal ajde, ovsa, prosa, koliko je nakosil sena, je li mnogo dolžan? Ko sta se dosti dolgo pogovarjala, reče končno:

„Včeraj je prišla k nam Anisja, govorila je radi Nataške. Tu sva z materjo premišljala in se posvetovala. No, ti nisi napačen, nič ti ni reči, nisi ne tat, ne pijanec; poznam tebe, poznal sem i očeta, — bil je dober človek, ni se izgubil za kar si bodi. Le v dvor pridi k nam, — tebi ne kaže imeti svoje gospodarstvo, a pri nas ti bo dobro; jaz in stara pa bova imela stare dni mir.

Na to glej: vodi svoje gospodarstvo pošteno, kakor treba. In veš kaj: poprosi koga, morda Andreja ali še Petroviča, naj prideta za te kot svata. Seveda, vse, kakor treba, v redu. V nedeljo naj prideta. Mi pa se še posvetujemo, premišljamo.“

Povrativši se domov, bil je Aleška prav vesel, vedel se je in ni ga gnalo od doma. Spravil je brano pod svisl, opazil, da so se na jednom kraju nagnile, obsekal torej kol in jih podprl; pomedel je skedenj in sklenil drugi dan mlatiti rž. Zvečer prišla je Anisja molzt kravo, in tu sta govorila dolgo o predstojeci ženitvi. V mraku šel je Aleška v nočno.

V Razgudinu pasejo po noči konje vse poletje. Ko še niso pokošeni logi in je žito še na njivi, pasejo po ledini; po košnji in žetvi, koncem poletja in posebno jeseni, ko ni treba strogo paziti na konje in se ne mudi gnati jih na delo ob prvem razsvitu, postane nočno življenje prav veselo. Tu ne gredo samo dečki, gredo vsi mladenči, često i možje. Zbirajo se družbe nekaj ljudi, prinašajo kokoši, pšeno, salo, včasih se kupi za nameček i žganje in kostruni, katere tu pokoljejo in kuhajo. Vsako noč gore na mnogih krajih po logih gromade, slišijo se pesni, žalejke. Aleška se je udele-

ževal prošlo jesen jedne družbe, sedaj se ni približal nobeni.

Aleška, odpravivši se na pašnik, šel je za Vanko, s katerim se je poslednji čas često srečal; ta je vzel krompirja in kotliček, in, razpoloživši se na nočevanje, napravila sta ogenj.

Noč je bila tiha, brez meseca. Od nekoč donela je počasna pesen; včasih se je čulo, tudi od daleč, posamezno rožljanje železnih okovov na nogah konj, a bližje na okolu je bilo vse tiho, ni ga bilo čuti glasu.

„Gotovo so zašli konji daleč, glej, — nič jih ni slišati,“ izpregovori spokojno Vanka, popravlja je ogorele veje na ogenj.

„Gotovo daleč,“ odgovori Aleška. Ležal je na plahti malo od gromade proč, roke je podložil pod glavo in zrl v nebo. Vanka je klečal poleg ognja.

„Glej, prijatelj, koliko zvezd, — da je strah. Se spominjaš, Nastasja Ivanovna nam je pravila v šoli, da so vse zvezde take in večje in okrogle, kakor zemlja. Čudno!“

„Kje je sedaj Nastasja Ivanovna?“ reče v odgovor Vanka.

„Pravili so, da se je omožila, da ni več učiteljica.“

čarjem in desničarjem ugajala, vsaj mnogi mej njimi za nobeno volilno reformo sploh ne marajo. To je pa pač tudi zadnji poskus s sedanjimi strankami, da se dožene volilna reforma, potem se bode pa dovršila tudi proti volji teh strank. Že to, da tudi Badeni pride z volilno reformo, kaže, da je volja višjih krogov, da se izvrši. Seveda mi ne moremo reči, če bode Badenijev načrt nam ugajal. Posebno se moramo bati, da bi vanj ne bil spravljen kakih avtonomističnih načel kot Poljak, da bi se kake podrobnejše določbe prepustile deželni zborom. Koroski, štajerski, isterski in tržaški deželni zbor bi že gledali, da bi Slovenci od volilne reforme ne imeli dobička.

Češki katoliški shod. Na češkem katoliškem shodu v Příbramu je knez Friderik Schwarzenberg se v svojem govoru posebno laskal kmetom. Videlo se mu je, da se on boji, da plemenitaši pridejo ob vso veljavo, ako kmetje povsod začno plemenitašem delati opozicijo. Knez Schwarzenberg je tudi govoril o razporu mej strankami, ki ovira gospodarsko delovanje. On se pa nadeja, da se bode baš na gospodarskem polju doseglo porazumljenje celo preko glav tistih, ki hočejo boj. Če plemenitaši češki govore o skrbi za kmeta, se nam pač zdi naravnost smešno. Mari niso baš češki plemenitaši z levicariji vred se upirali boljši organizaciji kmetijskega stanu, katero je nameraval uvesti bivši minister grof Falkenhayn, kateri je v nasprotju z drugimi plemenitaši imel res to dobro lastnost, da je imel nekaj srca za kmeta. Sploh so pa na shodu najprvo ulogo igrali plemenitaši in se je prejasno videlo, da le hočejo pod krinko katoličanstva braniti svoje predprave. Na gospodarske nedostatke pa zaradi tega opozarjajo, da bi izpodkopali tla sedanjim poslancem, češ, da brigajoč se za politična vprašanja, premalo store za gospodarski razvoj kmetijskega stanu. Sicer pa moramo omeniti, da je knez Schwarzenberg v svojem govoru omenil, da ne mislijo osnovati posebne katoliške stranke. To mu radi verjamemo. Zaman bi se tudi prizadevali, ko bi hoteli osnovati kako tako stranko, na Češkem ni tla zanjo. To so tudi videli na shodu, kajti razen plemenitašev in duhovščine je bilo jako malo odličnejših udeležencev. Od samih plemenitašev bi se pa češki kmet ne dal dolgo voditi v politiki.

Izjemno stanje v Pragi. Včeraj je minulo dve leti, kar se je proglasilo izjemno stanje v Pragi in še sedaj ni odpravljeno. Zatrjuje se, da je največ grof Thun kriv, da se izjemno stanje ne odpravi. On se ne upa vladati z navadnimi zakoni. To je pa pač nekako znamenje nezmožnosti in čuditi se moramo, da Badeni ne spozna, da Thun nima vseh potrebnih sposobnostij za to mesto in ne poišče koga, ki bi si upal tudi brez izjemnega stanja vladati. Sploh je pa to izjemno stanje v prid le plemenitašem, ki se boje vsacega svobodnega gibanja.

Armensko vprašanje. Turčija je v armenskem vprašanju že nekaj prijenjala. Dovolila je, da bodo veleposlaniki smeli neposredno občeovati s kontrolno komisijo. Pa tudi nekaj drugih reform je obljubila. O tem še sedaj neče nič slišati, da bi se za Armenijo imenoval krščanski generalni guverner in pa da bi vstopili zastopniki tujih vlastij

v kontrolno komisijo. Da se pa kristijani imenujejo za uradnike, proti temu se pa turška vlada v Carigradu več ne upira. Francoški in ruski veleposlanik sta odgovorila Turkan-paši, ki jima je sporočil odgovor turške vlade, da ga sporočita svojim vladam. Angleški veleposlanik je pa odgovoril, da on odgovora ne vzprejme, ker je že prepozno. Turška vlada naj se obrne neposredno v London. Vidi se, da se v Carigradu le začnajo malo bati. Sprva so pač mislili, da se vevlasti Anglija, Francija in Rusija le šalijo, a sedaj vidijo, da je stvar jako resna in da ni izključeno, da bi govorili topovi, ko bi se v Turčiji le ustavljali.

Pastirski list belgijskih škofov. Belgijski škofje so izdali pastirski list proti krščanskim socialistom. V tem pastirskem listu opominjajo katoličane k jedinstvu in obsojajo krščanske socialiste, ki nečejo poslušati škofov. V tem pismu imenujejo belgijski škofje socializem zalego satanovo. V njem se naglašja, da papež ni mislil na Belgijo, ko je izdal svojo encikliko Rerum novarum, kajti v Belgiji postavodaja mnogo stori za delavce. Ta pastirski list je hudo zadel krščansko socialno stranko, katere vodje so bili jedino mladi duhovniki. Seveda najlepše je pa še to, da bodo ljudje, ki so sedaj bili pri krščanskosocialni stranki, večinoma prestopili k socialnim demokratom, ko bodo videli, kako so jih zapustili krščanskosocialni voditelji. Krščanskosocialna stranka je delo klerikalizma, ki se je poslužil socializma proti radikalcem, a sedaj pa ta socializem postaja nevaren katoliški stranki. Prav lahko ućakamo še kaj tacega v Avstriji.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 13. septembra.

— (O potovanji Slovencev) v zlato Prago, o njih prihodu in vzprejemu prinašajo češki listi, danes semkaj došli, obširna poročila, ki pričajo, kakšno bratovsko navdušenje so našli povsod naši izletniki. Po določenem programu si danes ogledujejo Prago; ob 11. uri jih je v mestni zbornici vzprejel župan; popoldne pohodijo Hradčane; zvečer pa bode njim v čast v narodnem gledališču Smetanova opera „Dalibor“. Naše uredništvo ima mej izletniki posebnega izvestitelja, kateri nam pošlje izvirno poročilo.

— („Narodni dom“ v Ljubljani.) Oder okolo „Narodnega doma“ se je zadnje dni odstranil in upravo veličastno prezentuje se sedaj poslopje, kjer bode v prihodnje imelo središče vse narodno življenje v Ljubljani. Krasna glavna fasada nasproti Tivolskem drevoredu, bogato in ukusno dekorirana po firmi Haselsteiner, vzbuja občno pozornost in brez dvoma bode to — kakor priznavajo strokovnjaki — najlepše poslopje našega mesta. Jako lepa, če tudi ne tako bogata, bode tudi fasada ob Tržaški cesti. Tudi v notranjem delu lepo napredujejo, ali pri ogromnem obsegu in solidnosti, ki se zahteva v vsaki posamezni stroki, vendar ne bode mogoče, da bi se poslopje še letošnjo jesen moglo izročiti svojemu namenu. Le v prvem nadstropju ob Tržaški cesti, kjer bo čitalnica imela svoje prostore, pospešilo se bode delo tako, da se bo čitalnica vsaj

do 1. novembra lahko preselila v „Narodni dom“. Slikarska dela v čitalničnih prostorih prevzel je slikarski mojster Stare. Kamnosečska dela so v cellem poslopju dovršena, večjim delom tudi stukatura. Dekorativna dela v dvorani bodo seveda potrebovala delj časa, ali upanje je opravičeno, da se bode rasne veselice že v prihodnjem predpustu lahko vršile v dvorani „Narodnega doma“.

— (Kolesarska dirka iz Celja v Ljubljano.) K prvi distančni dirki „zveze slovenskih kolesarjev“ iz Celja v Ljubljano (73 km), ki se bode vršila v nedeljo dne 15. t. m., javilo se je dolej 12 dirkačev od celjskega in ljubljanskega kluba. Štart dirke bode ob 6. uri zjutraj v Celju in je torej pričakovati prvodošleca prilično ob 9. uri zjutraj v Ljubljani na cilju pri mitnici pred cerkvijo sv. Krištofa. Popoldne napravijo potem kolesarji vkupni izlet v Škofljico, kamor so vsi prijetelji športa uljudno vabljeni. Pri dirki sami pričakovati je s ozirom na udeležbo najboljših slovenskih kolesarjev interesantne borbe in lep izid.

— (Vojaški transporti.) Včeraj je bilo vedan jako živahno na južnem kolodvoru. Vlak za vlakom je privajal od manevrov vračajoče se vojake, ki so se po kratkem odmoru zopet odpeljali naprej. Kolodvorska restavracija je priredila v najlepšem redu opoludansko menažo za kakih 4000 mož in vrhu tega še zajutrek in večerjo za ostale vojake, ki so dohajali. Na kolodvoru so bili navzoči tu bivajoči štabni in višji častniki. Rezervisti in na dopust odhajajoči vojaki 17. pešpolka in 7. lovskega batalijona so odkorakali v vojašnice, odkoder so se izpustili domu, ko so odložili orožje in vojaško obleko. Zaradi neugodnega vremena ni bilo nameravanega koncerta na kolodvorskem vrtu.

— (Potres.) Danes zjutraj ob 5. uri je bil rahel, valovit potres, ki je trajal kake 3 sekunde in se je čulo tudi podzemsko bobnenje.

— (Ubegli prisiljenec.) Včeraj ob 7. uri zvečer ušel je skozi okno delarne v prisilni delavnici prisiljenec Mih. Fonda iz Trsta. Ko je prišel na prosto, obrnil se je naglo proti Ljubljani in jo hitro pregazil, ker je še vedno jako plitva. Vojakstražnik zapazil ga je takoj, ko je tekel v vodo; ker se pa na njegov opomin ni hotel vrniti, ustrelil je jedenkrat za njim. Vojak ga ni zadel. Najbrže izginil je prisiljenec v temni noči proti Udmatu.

— (Predrznata tatvina.) Izvršila se je, kakor smo že včeraj poročali, na južnem kolodvoru. Poleg carinskega urada tvrdki Krisper pri belem dnevu ukradeni zaboj je imel znamko „1206 F. J.“ V zaboju so bila razpela, obšita z višnjevim in rudečim plišem, vredna okolo 180 goldinarjev. Kakor se je dognalo, odnesla sta zaboj dva okolo 20 let stara dečka delavskega stanu, katerima je policija že na sledu.

— (Dež.) Tudi danes smo imeli deževen dan. Po noči je gromelo in bliskalo se, in je prav krepko deževalo, da se je zemlja do dobrega napojila. Na dejati se je torej, da se polja še opomorejo in da izginejo nasledki dolge suše.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 1. do 7. septembra kaže, da je bilo novo-

„No, dobra je bila,“ reče Vanka. „Jaz sem nekoč ozebel v prste, ko sem šel v šolo. Koliko je imela takrat z menoj opraviti! To mi jih je drgnila in mazala s salom. Povala me je v svojo sobo, posadila na klop, dala čaja ...“

„Da, dobra je bila,“ pritrdi Aleška. „Kako prijazno je govorila. Pomniš?“

„Čuj! Nekdo gre!“ seže v besedo Vanka. „Morda se je odvezal kak konj, gre ... Ne, gre.“

Topot se je čul vedno bliže in končno osvetil je plamen gromade konja in na njem sedečega moža v raztrganem odpetem polukožuhu.

„Vanka! Si ti? O, prijatelj!“ zaupi je prišedši, in leze s konja.

„E! Ded Sidor!“ odzove se Vanka. Aleška se malo dvigne.

„Zdravo, mladeniči!“ nadaljuje kričé Sidor. „Kdo pa je s teboj?“ in pripogne se, ter jame ogledovati obličje Aleške. — „Aleška! Kubiškin! Si ti, dečko? Zdravo, zdravo! Sta vidva sama? No bom pa jaz nočeval z vama, — bo veseleje.“

Sidor potegne plahto s konja, ga odžene, nade mu okove in se povrne k ognju.

„No kaj je? Kako? Krompirček?“ vprašuje, poklekujé pred ognjem nasproti Vanki.

Sidor je bil možak štiridesetih let, srednje rasti, slaboten. V Razgudinu je slul za slabega moža. Za gospodarstvo se je menil malo, delal je leno, sedel največ v gostilni, kamor je vlekel vsako kopejko, katero se mu je posrečilo dobiti skrivaj od žene. On bi bil davno vse zapil, da ni žena delala neutrudno in skrbela z dvema hčerkama vred.

„Prav sedaj sem bil v družbi Golovanovih,“ izpregovori Sidor bašoč pipo s tobakom, katero je naredil sam iz palice brez vsake oprave, — „to je družba! Tam stoji steklenica žganja, kupili so koštruna, ga hladili ... Zadnje četrt djali so že kuhat ... Razsekali so v kosove ... Dobro bodo večerjali ... To je življenje!“

„E, vraga!“ reče Vanka.

Sidor položi žarek v pipo, vzdigne glavo in jame vleči, pokaje glasno z ustnicami.

„Koštrun ... masten ...“ nadaljuje v presledkih. — „Sala — no ... Dva rublja so dali ... Kaj jim je to? ... Družba ... ljudij mnogo ... Ti pa ne kupiš, ker ni denarja ...“

Sidor pomolči.

„A dobri bi bili sedaj koštrunčki ... E, vraga! In res ... Kako bi jih bilo pač dobiti! ... Mastno koštrunovo meso, dečko, vse zalito s salom ... Za Boga!“

Sidor umolkne in leže na stran, podprši si glavo z roko. Gleda v ogenj in pljuje zopet in zopet.

Domišljija jame sedaj slikati vsem gromado, okolu nje mladenči, steklenica, stoječa v sredi mej njimi in večji kotel s kadečo se vročo koštrunovino.

„Dobro, vraga,“ zarujove Sidor. „Da bi vsaj kokoš kuhali sedaj ... Pa ta — krompir ... Predaleč je, sicer bi šel in ukradel babi kokoš.“

Pred očmi Aleške miglja še vedno: tu koštrunovina, narezana v kosove, tu oskubena bela kokoš, ležeča v kotlu. Voda pa vre in se peni, on, Aleška, pa soli in obrača kokoš.

„Vesta, prijatelja, jaz sem se nečesa domislil!“ — vzdigne se Sidor. — „Vidva pač nimata denarja?“

„Ne,“ odgovori Vanka.

„Šel sem od Golovanovskega ognja mimo košare *) Senke Čečirina. Ovce so same, prav same. Golovanovi so kupili koštruna pri Senki, in tako je on z njimi tam. Tudi psi so tam do poslednjega, ovce pa so same ... Vesta kaj: tu se gre naravnost tje in si izbere poljubno koštruna ... Tu ni maš z nikomur nič ...“

*) Ograjen prostor za nočevanje ovac.

(Dalje prih.)

rojencev 12 (=19.76‰), umrlih 21 (=34.32‰), med njimi so umrli za jetiko 4, za želodčnim katarom 5, v sled mrtvouda 1, v sled starostne oslabelosti 2, v sled nezgode 2, za različnimi boleznimi 7. Med umrlimi je bilo tujcev 5 (=23.8‰), iz zavodov 7 (=33.3‰). Za infekcijskimi boleznimi so obolele: za ošpicami 1, za tifuzom 1, za vratico 3 osebe.

— (Izpred sodišča.) Piše se nam iz Vipave dne 12. t. m.: Danes je bil pri tukajšnjem okrajnem sodišču obsojen ljubljanski advokat g. dr. Ivan Šušteršič zaradi razhajanja časti na 15 gld. denarne kazni, ker je poslal obtožitelja z „barabo“. Sodnikom je bil delegiran postojinski adjunkt gosp. Mulley, obtožitelja je zastopal dr. Luzatto iz Gorice, obtoženca pa g. dr. Deu iz Postojane.

— (Zaveza slovenskih učiteljskih društev.) Novi odbor se je na VII. shodu v Novem mestu sestavil tako: gg. Luka Jelenec, nadučitelj v St. Juriji pri Kranji, predsednik; ravnatelj Ivan Lapajne I. namestnik; Armin Gradišnik, II. namestnik; Ivan Šega, I. in Ljudevit Stiasny, učitelj v Radovljici, II. tajnik; Franc Luznar, učitelj v Primorskem, blagajnik; M. J. Nerat, urednik. Odborniki pa in sicer za Kranjsko: Ivan Bezljaj in Jakob Dimnik; za Primorsko: Kristoslav Bogatec, Maté Kante in Ignacij Križman ml.; in za Štajersko: Franc Kocbek, Anton Petriček in Anton Porekar.

— (Iz Borovnice) se nam poroča: Dne 8. t. m. obhajal je tukajšnji jako priljubljeni nadučitelj gosp. Fran Papler dvajsetletnico svojega bivanja in uspešnega delovanja v Borovnici na slovensen način, kakor so to želeli njegovi prijatelji in čestilci. Govorov, petja in izborne zabave ni treba še posebej omenjati, le toliko bodi povedano, da se je vesela družba razšla pozno v noč želeč jubilaru, da bi ga Bog zdravega in čvrstega še mnogo let ohranil med nami!

— (Nemški „Schulverein“ in Südmärk.) Namen teh dveh društev je blizu jednak, obe imata namen, potujčiti naše slovenske pokrajine. Prvi vabi slovenske otroke v svoje šole, da jih ponemči. Šole nemškega „Schulvereina“ nimajo namena, nemškemu narodu ohranjevati nemških otrok, kajti v Avstriji že oblastva hitro poskrbe, da Nemci niso brez šole. Saj smo videli v Ljubljani, kako odločno je vlada zahtevala osnovo nemških šol in kako skrbi, da se te nemške šole še čez potrebo razširjajo. To društvo pa po svojih šolah nastavlja učitelje, ki gotovo niso sposobni za odgoj mladine v zmislu, v katerem jo zahteva zakon. „Schulverein“ deluje vsekakor z uspehom in to ne le na Štajerskem, temveč celo na Kranjskem. Nežno deco vabi v svoja otroška zabavišča, da se ondu potujčijo. Pomagajo mu pa pri tem mnogi nemški delodajalci, ki silijo svoje slovenske delavce, da pošiljajo otroke v nemške šole. „Südmärk“ sicer ne deluje s posebnim uspehom, a namera tega društva je pa še bolj pogubljiva. Pognati namerava naše kmete od svojih domov, da potem nanje posadi Nemce in renegate. Da tega peklenskega namena društvo ne doseže, je krivo le to, ker nima dovolj denarja. Slovenci pa pač ne smemo biti preveč ozirni v boju proti takim nasprotnikom. Najprvo naj bi bilo, da slovensko občinstvo izve imena članov teh društev, posebno obrtnikov in trgovcev, na Slovenskem. Imena teh članov naj bi se tiskala in dala rodoljubom na razpolago. Ti bi pa potem naznanili njih imena občinstvu. Prebivalstvo bode že samo vedelo, če je umestno podpirati take nasprotnike Slovencev. Ta bojkot, kjer bi se nikdo ne silil, da naj tu ali tam ne kupuje, temveč bi se le narodu pokazali člani nasprotnih mu društev, je postavno povse dovoljen; ravno tako kot je dovoljeno dunajskim protisemitskim listom priporočati dan za dnevom občinstvu, da naj kupuje le pri kristijanah. Če se Slovenci začnemo ravnati po geslu: „Svoji k svojim!“, bodo kmalu spoznali člani „Südmärk“ in „Schulvereina“, da je proti njih lastnim interesom, če rujejo proti narodnim interesom njih kupovalcev. Od samih Nemcev bi južnoštajerski trgovci in obrtniki ne mogli dolgo izhajati, vsi bi prišli na boben. Južnoštajerski Nemci so napeli vse sile, da bi preprečili osnovo dvojezične gimnazije v Celju in njih časopisi tako surovo pišejo o Slovincih, da bi jedva kje drugje v vseh petih delih sveta našli kaj tako surovega, na vse načine nas ponižujejo in grde in zatorej bi mi bili pač le nespametni, ko bi jih še s slovenskim denarjem podpirali.

— (Solstvo.) Dne 26. septembra t. l. ob 3. uri popoldne ima odbor društva učiteljev in šolskih prijateljev logaškega okraja na Rakeku sejo, h kateri so razven gg. odbornikov vabljeni tudi ostali gg. udje. Za odbor: Josip Bénédek, predsednik.

— (Utonil) je minuli teden v Savi 15letni posestnikov sin Jožef Zupančič iz Brega v litijemskem okraju. Izvlekli so ga čez pol ure mrtvega iz vode.

— (Zdravstveno stanje.) V Škofji Loki je škrlatica ponehala in je samo še 6 otrok bolnih, razširila se je pa bolezen po okolici, ker spada k mestni občini 18 vasi, ki so deloma precej oddaljene in je torej težko jih nadzorovati. Bolezen je precej huda in napada tudi odraslene. Od početka meseca julija so zbolele v 13 vaseh in v mestu samem 104 osebe, izmed katerih jih je ozdravelo 64, umrlo

pa 36, bolnih je torej še 36 oseb, med njimi 5 odraslih. Občinskemu uradu se je naročilo, da ukrene vse, kar je potrebno v zdravstveno-policijskem oziru. — Legar se je začel razširjati v Zagorcu precej hudo; zbolelo je v poslednjem času 15 oseb; v drugih vaseh črnomaljskega okraja pa bolezen ponehuje. Izmed dozdaj zbolelih 46 oseb sta umrli samo 2, bolnih je pa še 6 oseb.

— (Nemško-narodni sodni pristav.) Nemški časopisi jako pridno zabavljajo čez občinski zastop v Vuzenicih, ki se je predznil delovati na to, da bi sodnega pristava dr. Glasa predstavili od marenberškega sodišča, ker ni več slovenščine. „Tagespost“ celo upa trditi, da je dr. Glas več popolnoma slovenščini, a kdor je pa le kdaj imel z njim kaj opraviti, se je lahko prepričal, da dr. Glas ne zna toliko tega jezika, da bi mogel občeovati s slovenskimi strankami. Nemško-liberalni in nemško-narodni listi že vedo, zakaj se potegujejo zanj. On je goreč nemško-narodni agitator in je to že pokazal, ko je bil v Celju. Njegovo vedenje je že bilo predmet jedni interpelaciji v državnem zboru. Odkar je on prišel v Marenberg, so vedno demonstracije proti Slovincem in pri vseh tacihih demonstracijah in nemško-narodnih slavnostih ima dr. Glas prvo besedo. To se je videlo pri slavnosti nemških turnirjev v Marenbergu, pri glavnem zboru Südmarke in pri osnovi Südmarkine podružnice v Vojniku itd. Naravno je, da slovensko prebivalstvo vanj nima nobenega zaupanja. Vse se poprašuje, kako sme iz davkov, ki jih plačujemo tudi Slovenci, plačati uradnik, tako žaljivo postopati proti večini prebivalstva marenberškega okraja, in če morda za dr. Glasa ne velja Kielmanseggov ukaz, s katerim se prepovedujejo agitacije uradnikom.

— (Deželni predsednik koroški) baron Schmidt Zabiérow se je po večtedenskem dopustu zopet povrnil na svoje mesto in prevzel vlado.

— (Ob Vrbskem jezeru) poleg Celovca je bilo letošnje poletje izredno mnogo tujcev. Njih število se je cenilo do početka tekočega meseca nad 5000 oseb.

— (Tržaška skladišča) se prav ugodno razvijajo. Koncem meseca avgusta je bilo v njih trikrat toliko blaga nego ob istem času lanskega leta. Vsi prostori so polni, kar je najbolj vidno iz tega, da se je moralo število hangarjev pomnožiti za dva. Podržavljenje skladišč ni nikakor neugodno uplivalo na vrednost zasobnih skladišč, nasprotno so se najemnine za poslednje še povišale. Že danes je torej jasno, da je razvoju tržaške trgovine le na korist, da je država vzela v svoje oskrbovanje skladišča.

— (Hrvatsko gledališče.) Mej gosti, ki bodo nastopili tekom bodoče sezone v novem gledališču v Zagrebu, imenujejo hrvatski listi tudi gospodično Sla v čev o od slovenskega gledališča.

— (Prva slovenska šola v Ameriki.) V Jolietu v Ameriki zidajo novo šolo, ki se otvori dne 1. oktobra. V tej šoli bode slovenski poučevali dve šolski sestri.

— (Razpisane službe.) Na jednorazrednici v Dolah mesto učitelja in voditelja z letno plačo 450 gld., funkcijsko priklado 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 1. oktobra okr. šolskemu svetu v Litiji. — Na trirazrednici v Leskovcu učno mesto za novi paralelni razred, začasno, in na trirazrednici v Veliki dolini tretje učno mesto z letno plačo 450 gld. Prošnje za obe službi do dne 1. oktobra okr. šolskemu svetu v Krškem.

* (Dnevni dohodki evropskih vladarjev.) Kakor je izračunil angleški list „Society“, imajo evropski vladarji nastopne dnevne dohodke: Ruski car 120.000 mark, sultan 80.000, avstroogorski vladar 50.000, italijanski kralj 32.000, istotoliko angleška kraljica, nemški cesar 40.000, belgijski kralj 8000 mark. Predsednik francoske republike ima dnevni dohodek 3000 mark in predsednik zjedinenih držav 700 mark.

* (Spominska plošča Boženi Němcovi.) V Domažlicah na Češkem se je v nedeljo slovesno odkrila spominska plošča na hiši, v kateri je več let živela češka pisateljica Božena Němcova. V predvečer je bila slavnostna akademija v Meštanski besedi, ki je bila jako dobro obiskana. Pri slavnostnem odkritju plošče je govoril uradnik „Osveta“ Václav Vlček in je pelo domače pevsko društvo. Na hiši se je položilo okoli plošče mnogo krasnih vencev. Slavnostnega banketa se je udeležilo nad 100 oseb.

* (Rojstvena hiša Pfliegerja-Moravskega zgorela.) Vas Karasein blizu Bistrice na Moravskem, ki šteje kakih 40 hiš, je popolnoma pogorela minulo soboto. Ostala je samo jedna hiša. Zgorela je tudi rojstvena hiša češkega pisatelja Gustava Pfliegerja-Moravskega, na kateri je bila spominska plošča. Zgorela sta tudi dva človeka. Škoda je jako velika.

* (Zamenjana mrtveca.) V Meranu je umrl nedavno rusk general, katerega truplo se je prepeljalo preko Elbinga v Rigo. Ob istem času je umrla v Meranu tudi soproga nekega berlinskega bogatina in bi se truplo moralo prevesti v Berlin. Ko so v Berlinu sorodniki dali odpreti krsto, da še enkrat vidijo pokojno, bili so silno iznenadežani, v krsti je namreč ležal ruski general v polni uniformi. Bržkone sta se krsti pri prevažanju zamenili. So li bogatinovo soprogo pokopali z vojaškim konduktom, ni znano.

* (Eichinger — črkostavec.) Morilec odvetnika dr. Rothziegla, Gustav Eichinger, ki je zdaj v kaznilnici v Steinu, se uči za črkostavca in se je v tej stroki že precej izuril.

* (Kmet milijonar.) Nedavno je umrl v Veliki Kikindi neki Gavro Budisin, ki je vse svoje življenje ne nosil kot prost seljak in živel jako skromno. Pridobil si je s delom in pridnostjo premoženje, ki se ceni na jeden milijon goldinarjev.

* (Potres v Turčiji.) Dne 4. septembra je bil okoli 8. ure zvečer v Janini, glavnem mestu vilajeta janinskega močen podzemski sunek, ki se je nekoliko rahleje čutil tudi v Margariti.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod M. Arko v Hrašah pri Postojni 3 krone, na brane v veseli družbi na Repnemtabru na Krasu. Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Brzjavke.

Praga 13. septembra. Pri včerajšnjem banketu so še govorili Šubert, dr. Scheiner, Trstenjak, Dekert, Koblar, Lego, Hubad, Pitrlé, dr. Ryba, Bučar in Križ. Vladalo je veliko veselje in navdušenje. Naglašala se je vzajemnost in bratstvo mej Čehi in Slovenci in pa napredek obeh narodov. Zvečer je bila slavnostna predstava v češkem gledališču. Slovenci bili so tudi tukaj pozdravljeni z navdušenimi „na zdar“-klici. Pel se je „Dalibor“. G. Landovska je deklamovala pesem Slovincem v pozdrav. Potem se je predstavljala živa podoba: „Čehija vabi Slovence k sebi.“ Danes sta v mestni dvorani pozdravila Slovence podžupana Podlipny in Klosen in jih slavno pogostila. Povsod Čehi navdušeno pozdravljajo Slovence in vidno je pristrčno prijateljstvo, ki veže ta dva naroda.

Dunaj 13. septembra. Badeni je prišel danes zjutraj na Dunaj. Obiskal je grofa Welsersheimba in Kielmansegga. Sedaj je zbrano načelstvo zjedinjene levice. Do polu treh Badenija cesar ni vzprejel. Poprej se bode Badeni posvetoval z vodjami klubov.

Dunaj 13. septembra. Poljake je jako neprijetno dirnila novica, da se opusti ministerstvo za Galicijo in nočejo tega prav verjeti. Poljaki odločno žele, da se to ministerstvo ohrani.

Dunaj 13. septembra. Cesar se je povrnil ob 10. uri iz Stettina, kjer se je bil pri pruskih vojaških vajah sešel z nemškim cesarjem.

Dunaj 13. septembra. Državni poslanec Cienski je odložil svoj mandat. Bil je naslednik poslanca Vojteha Dzieduszyckega.

Dunaj 13. septembra. Poslanec Schneider je naznanil na shodu volilcem, da je bil potoval v Prago, da bi pridobil češke vodje, da bi dunajske Čehé pregovorili, glasovati za protisemite. Vse njegovo prizadevanje je pa bilo zastoj.

Praga 13. septembra. Grof Badeni je včeraj ogledal v spremstvu grofa Thuna, viteza Bilinskega in grofa Ledeburja narodopisno razstavo in se o njej izrekel, da je jako sijajna.

Praga 13. septembra. Grof Thun prišel je v Prago tudi zaradi tega, da se za bodoče deželnozborske volitve sklene kompromis mej konservativnimi in ustavovernimi veleposestniki. Grof Thun se odločno poganja za tak kompromis. — Ko je bil Badeni zadnji pot na Dunaju, je bil napravil izlet na graščino Přesborn k grofu Ledeburu in ga nagovarjal, da prevzame poljedelsko ministerstvo. Ledebur je poljedelsko ministerstvo vzprejel.

Sofija 13. septembra. Metropolit Klemen je včeraj obiskal Cankova. Temu obisku se pripisuje velika važnost, ker metropolit deluje na to, da se premeni § 38. bolgarske ustave.

Narodno-gospodarske stvari.

— Dajatev kuhinjskega posodja in bolničnih potrebščin. V namen zagotovitve kuhinjskega posodja in bolničnih potrebščin za vojaške zdravstvene zavode v okoliših c. kr. 3. voja in sicer za garnizijsko bolnico št. 7 v Gradci, 8 v Ljubljani, 9 v Trstu, za bolnice v Gorici, Celovci, Mariboru in Ptuj, potem v Celji, Trbižu in Beljaku, se vrši dne 8. oktobra 1895 pri garnizijski bolnici v Gradcu ponudbena obravnava. Razglas obsejajoč seznam predmetov, pogoje in ponudbeni formular se lahko v pogleda tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Tuji.

12. septembra.

Pri Lloyd: Sartory, Slokar, Mondachein iz Grada; Schleinger, Kuhn z Dunaja; — Kliman iz Celovca; — Stefan, Kastav, Kavčič iz Linca; — Vartol iz Vel. Gabra. Pri avstrijskem cesarju: Grabenstein iz Št. Mihaela; — Zettler iz Grada; — Markun iz Trsta; — Lovšin iz Rencice; — Uramor iz Zagreba. Pri južnem kolodvoru: Petrič iz Novega mesta; Toluzzi iz Bleda; — Biciach iz Trsta.

Umrlj so v Ljubljani:

10. septembra: Henrik Kikel, figurantov sin, 2 meseca, Cesarja Jožefa trg v baraki. — Marija Avbelj, delavčeva hči, 7 mesecev, Dunajska cesta št. 41.

Meteorološko poročilo.

Sept.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
12.	9. zvečer	738.4	13.6° C	sl. vzhod	deževno	41.5
13.	7. jutraj	736.4	12.8° C	sl. svzh.	oblačno	
"	2. popol.	736.4	15.8° C	sl. jvzh.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 15.8°, za 0.5° nad normalno.

Dunajska borza

dné 13. septembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 70	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	20
Avstrijska zlata renta	122	"	—
Avstrijska krona renta 4%	101	"	25
Ogerska zlata renta 4%	122	"	05
Ogerska krona renta 4%	99	"	60
Avstro-ogerske bančne delnice	1064	"	—
Kreditne delnice	405	"	—
London vista	120	"	50
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	97 1/2
20 mark	11	"	79
20 frankov	9	"	57
Italijanski bankovci	45	"	50
C. kr. cekini	5	"	69

Obzidana baraka

za kupčijo z različnim blagom zelo pripravna, na lepem prostoru, se prodaja po nizki ceni. (1201—1)
Kje? pov. upravništvo „Slovenskega Naroda“.

V najem se odda takoj (1193)

Virantova gostilna v Črnomlju

obsegajoča 3 sobe z vso hišno opravo, kuhinjo, kleti, vrt s kegljiščem, ledenico in hleve. Pogoji ugodni. Ponudbe takoj pod naslovom: Virant v Črnomlju.

Trgovski pomočnik

z dobrimi spričevali, želi vstopiti v prodajalnico z mešanim blagom bodi si v mestu ali na deželi. Naslov pov. iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“. (1198—1)

Išče se spreten

uradnik

za odvetniško pisarno na Spodnjem Štajerskem. (1159—3)

Več se poizvé pri uredništvu „Slov. Naroda“.

Št. 412.

Razpis učiteljske službe.

M. š. sv.

Na 1. mestni deški ljudski šoli v Ljubljani je stalno popolniti novoustanovljeno deveto učno mesto s službenimi prejemki III. plačilne vrste. Prosilci za to službo naj vložijo svoje prošnje do 25. t. m. uradnim potom pri podpisnem šolskem oblastvu.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani

10. dan septembra 1895.

(1200)

Predsednik: Grasselli m. p.

Učne knjige

za gimnazije, meščanske in ljudske šole
kakor tudi vse druge

pisalne in risalne šolske potrebsčine

prodaja

A. Zagorjan

v „Zvezdi“ („Slovenske Matice“ hiša).

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Dobro ohranjen

harmonij

prodaja se takoj pod ugodnimi pogoji.

Več pov. upravništvo „Slov. Naroda“. (1157—4)

Prodajalka

izvešana v trgovini z mešanim blagom, vzprejme se takoj v prodajalnici na deželi. — Ponudbe je pošiljati upravništvu „Slovenskega Naroda“ pod šifro „150“.

Dijaki

se vzprejmó začetkom šolskega leta na hrano in stanovanje. (1016—5)

Kje? pov. upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Poduk

v igranju na klavirju, v laškem in francoskem jeziku

začenja se zopet s 16. septembrom.

Ure dvakrat na teden, skupna odškodnina 1 gld. mesečno. Jednako se podučuje v izdelovanju papirnatih ovotk. — Pojasnila vsak dan do štirih v Poljskih ulicah št. 14, I. nadstropje. (1173—2)

VABILO

plesni veselici

katera bode (1187)

dné 15. septembra 1895 popoldne ob 5. uri v gostilni „pri Škrjancu“ v Šmariji na Dolenjskem št. 21.

K obilni udeležbi se uljudno vabi.

Najboljše kakovosti, blago-dejen, oživljuje, krepi in zlasti sredstvo za vzbujanje teka je

Zelodčni

ali

Marijaceljski likér.

1 steklenica stane 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 tucate steklenic 4 gld. 80 kr.

Dobiva se (937—10)

v lekarni Ubalda pl. Trnkóczy-ja v Ljubljani, zraven rotóvža in se vsak dan s prvo pošto razpošilja.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizki ceni.

Štev. 710.

Naznanilo.

(1181—2)

Na c. kr. obrtnih strokovnih šolah za obdelovanje lesa, za umetno vezenje in šivanje óipek v Ljubljani se vrši vpisovanje učencev in učenk, ki želé vstopiti v 1. letnik,

дне 15. in 16. septembra,

vpisovanje družih učencev in učenk pa

дне 16. septembra.

Oddetek za pletarstvo obiskujejo lahko možki in ženski učenci. Šolsko leto se prične

дне 17. septembra

s slovesno službo božjo.

C. kr. ravnateljstvo obrtnih strokovnih šol

v Ljubljani, 8. septembra 1895.

Št. 25201.

Razglas.

(1199—1)

V smislu §. 6 zakona z dné 23. maja 1873 l. (štev. 121. drž. zak.) naznanja se, da bo razgrnjen

prvotni imenik porotnikov za 1896. leto

od 14. do 21. septembra t. l.

v magistratnem ekspeditu na ogled ter da ga v tem času vsakdo lahko pregleda in naznani svoj ugovor proti njegovi sestavi.

Porotniškega posla so oproščeni po §. 4 omenjenega zakona:

1. Tisti, ki so že prestopili 60. leto svoje doba, za vsekdar;

2. udje deželnih zborov, državnega zbora in delegacij za čas zborovanja;

3. osebe, ki niso v dejanski službi, pa so podvržene vojni dolžnosti za ta čas, ko so poklicane k vojaški službi;

4. osebe v službi cesarskega dvora, javni profesorji in učitelji, zdravniki in ranocelniki, in tako tudi lekarji, ako uradni ali občinski načelnik zanje potrdi, da jih ni moč utrpjeti, za sledeče leto;

5. vsak, kdor je prejetemu poklicu v enem porotnem razdobju kot glavni ali namestni porotnik zadostil, do konca prvega prihodnjega leta po koledarju.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

11. dan septembra 1895.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

Za 1 ali 2 dijaka

lepe stanovanje in dobra hrana pod najugodnejšimi pogoji v kraju, katerega šolska vodstva najbolje priporočajo; tudi glasovir na prosto uporabo. (1172—3)

Natančneje pri Miroslavu Korčmanu, Ulice na grad št. 13, II. nadstropje („Sonnendhof“).

Suflezo ali suflerja

išče za bodočo sezono proti gotovi mesečni plači

odbor „Dramatičnega društva“ v Ljubljani.

Oglasila vzprejema društveni režiser gospod Rudolf Inemann. (1204—1)

8 vinskih sodov

dobro ohranjenih, močnih, 50 do 60 vederskih, prodaja po nizki ceni

(1169—2)

Matija Vilar,

vinotržec v Dobu pri Ljubljani.

Koncipijent

za notarsko pisarno izurjen, dobi pri meni takoj službo.

V Mariboru, dné 11. septembra 1895.

Dr. Radaj

c. kr. notar.

(1197—1)

Nekaj

trdega stavbenega kamenja, opeke, železja in lesa

se bode prodalo

v nedeljo 15. septembra

ob 2. uri popoldne

na licu mesta v Zenker-Jevi hiši, Gradlišče št. 8. (1192—2)

Srajce za gospode

za koje se garantuje, da se dobro prilagajo, iz najboljšega materijala, z gladkimi prsi po gld. 27.50, z v gube nabranimi prsi po gld. 29.— 12 komadov, prodaja promptno iz zaloga ali pa narejene po meri, kakor tudi najfinije in najsolidnejše (824—19)

v ovratnikih in manšetah.

Henrik Kenda, Ljubljana.